

Josep M. Vilalta

Educació per a tothom?

L'educació pot ser la clau per eradicar la pobresa el 2030. Aquesta era la frase que citava el secretari general de les Nacions Unides, Ban Ki-moon, en la presentació, fa pocs dies, del Fòrum Mundial de l'Educació a Corea. Allí s'aprovà el nou pla d'acció per a l'educació al món que s'allargarà durant els propers quinze anys. Sens dubte, l'educació és la principal eina de qualsevol societat per créixer i desenvolupar-se, per afavorir la igualtat d'oportunitats, per fer efectiu l'ascensor social i per combatre la pobresa. En aquest context, una dada preocupant ens indica com un percentatge irrisori de l'ajuda humanitària es dedica a projectes de reforçament de

l'educació. L'informe *Education for all 2000-2015: achievements and challenges* de la Unesco mostra amb detall quins han estat els progressos en aquests anys arreu del món.

Una munió de dades que ens informen d'un assoliment desigual, amb clars avenços arreu del món però també encara amb greus mancances i dèficits. Per exemple, s'ha aconseguit reduir a la meitat el nombre de nens i adolescents sense escolaritzar des del 2000. Malgrat això, al món encara hi ha 58 milions de nens sense escolaritzar i 100 milions més que no acaben l'educació primària, amb un augment de les desigualtats. Hem de felicitar-nos per poder disposar d'informes com aquests: consoliden una font d'indicadors i de dades rellevants per al seguiment de l'educació i les polítiques educatives al món. Mal-

grat això, encara trobem mancances que caldria revisar. Per exemple, una visió encara excessivament quantitativa, amb escassa avaluació dels impactes de l'educació en el progrés social i econòmic. Alhora, una atenció feble al factor determinant de qualsevol sistema educatiu: el professorat i la seva capacitat. També sobta enormement la poca valoració del potencial de les noves tecnologies per estendre l'educació formal i no formal arreu del món, quan se'ns mostren com una palanca de canvi extraordinària. Així mateix, l'informe no analitza el desenvolupament de l'educació superior als diferents països, quan genera societats més desenvolupades, més democràtiques i de més qualitat de vida. I també l'escassa valoració de la formació professional o totes aquelles vessants que interrelacionen formació i mercat de treball.●

J.M. VILALTA, secretari executiu de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP)